

grunde en saadan Paastand, og jeg beklager, at den er fremkommet, thi jeg troer, at den er ugrundet. Jeg troer, at Forsamlingen i sin Heelhed vil vide at ansee sig ligesaa fuldt for Kjøbstædernes Repræsentant som for Landets. Tilvisse behøve Kjøbstæderne Repræsentanter i denne Sag, især behøver den haandværksdrivende Deel af Kjøbstædernes Befolkning sine Repræsentanter her; men jeg paastaer, de have dem (Ja!), og den kommende Tid skal vise, at de have dem. Det har gjort mig overmaade ondt at see, at Regjeringen har villet forhøje til det Dobbelte det Beløb, som Kjøbstadnæringen svarede efter den forrige Krigsskatlovgivning. Kjøbstadnæringen er for Diebliffet af den Veffaffenhed, at den tilvisse ligesaa fuldt, og maaskee mere end nogen anden Indkomst eller Bedrift i Staten behøver, at der tages et sfaansomt Hensyn til den. Den nuværende Lovgivning i Kjøbstæderne selv binder og hemmer denne Næringsdrift paa mange Maader, men vi maae tillige erindre, at Kjøbstæderne stedse faae større og større Concurrenter i den haandværksdrivende Deel af Landbefolkningen, vi maae erindre, at den haandværksdrivende Deel af Landbefolkningen efter den tidligere og efter denne Krigsskatslov ikke vil blive rammet; det vil altsaa vække en saameget større Utilfredshed, naar den næringsdrivende Deel af Kjøbstadbefolkningen seer, at den bliver paalagt et dobbelt saa stort Beløb som tidligere. Den haandværksdrivende Deel af Kjøbstadbefolkningen har i Særdeleshed imødefeet som nogle af de første Love, der ville blive forelagte denne Forsamling, en Lov om Consumtionens Ophævelse og en Lov om den trykkende Formalingssagifts Ophævelse; disse Love have de hidtil ikke seet forelagte; de ventes med Længsel, men maae de bie efter dem endnu, saa de ville føle det dobbelt tungt, om en forhøiet Næringskat, en dobbelt saa stor Krigsskat paa Næringen skulde paalægges dem for Diebliffet (Ja, ja!).

Cultusministeren: Naar jeg reiser mig i dette Diebliff, for at sige et Par Ord, saa er det ikke foranlediget ved hvad der er udtalt af de nærmest foregaaende Talere, men ved hvad der er udtalt af en enkelt Rigsdagsmand, der

tidligere havde Ordet og sagde, at han talte om to Punkter, der knyttede sig til bestemte Paragrapher. Naar jeg tilføjer, at jeg kun vil omtale det ene af disse to Punkter, saa behøver man ei at frygte for, at jeg imod den Grindring, som vor Formand har givet os, og med det Paalæg, der allerede indeholdes herom i vort Regulativ, vil gaae ind i Detaillen, der ikke passe til denne Behandling; jeg vil kun omtale det Punkt, fordi det angaaer et Principspørgsmaal, som jeg troer, det ikke er ganske uvigtigt at gaae ind paa strax, for at det Udvælg, der formodentlig vil blive nedsat, kan tage Hensyn til det allerede ved nærværende Behandling Fremførte. Man maatte som bekendt allerede i 1848 udskrive en Krigsskatlov, og den Skynding hvormed dette maatte skee, indeholder en billig Undskyldning for de Mangler, hvoraf denne Lov lider. Omstændighederne have tyunget os til at gjentage Udskrivningen af en Krigsskat, og vi haabe ikke atter at skulle gjentage det. Ved Udskrivning af en saadan extraordinair Skat er man udsat for at gjøre feilagtige Beregninger, og paa det ene eller andet Sted at ramme ubilligt, og hvis man anden Gang, naar man udskriver en saadan Skat, ikke retter saadan Ubillighed, begaaer man nye Feil og ny Ubillighed. Den rigtigste og letteste Veie til at følge er at søge at hjælpe paa de Bestemmersers Ubillighed, der ved den praktiske Udøvelse har vist sig ved den første Lov. Der har man en Erfaring, som man kan holde sig til. Bover man sig derimod ind paa en heel ny Beregning, paa en heel ny Basis, saa kunde det vel være, at den Erfaring, der derved vandes, ikke bekræftede Rigtigheden af de Forudsætninger, hvorfra man var gaaet ud. Et af de Punkter, hvori Krigsskatsloven af 5te Juni 1848 viste sig bestemt ueheldig var Bestemmelsen af Krigsskatten for Geistligheden. Det kom man strax til Anerkjendelse af, og man maatte strax søge at raade Bod derpaa, hvilket skete ved Resolutionen af 26de Aug. 1848, der berettiger til at bevilge Moderation i Skatten særskilt for denne Stand, en Moderation, der forøvrigt er anvendt i meget indskrænket Omfang, da det hele der derved er bortfaldet ikke udgjør 4000 Rbd. Det vil være aldeles over-